

Förlåt.

Förlåt.

Förlåt pappa. Förlåt mamma. Förlåt Syster. Förlåt bror.

Förlåt för att jag är som jag är och aldrig kommer vara något annat. Förlåt mig snälla för jag behöver er förlåtelse. Pappa och Mamma, jag har gjort saker ni inte vet, jag har känt saker ni aldrig känt och jag vet saker ni inte vet, och ni skulle aldrig förlåta mig.

så just därför ber jag om förlåtelse. För att jag inte blev som det var tänkt när jag bara var ett litet spädbarn. Och apropå det, förlåt för att jag skrek nätterna igenom. Förlåt för den gången jag gjorde sönder glasrutan. Förlåt för den gången jag knuffade mamma alldeles för hårt. Förlåt för de gånger jag skrikit på er utan orsak, kastat saker och sagt saker jag inte menat.

Förlåt för att jag varit en dålig dotter.

Förlåt för att ni har fått oroa er alldeles för mycket för mig. För alla gånger jag varit på sjukhus och ni inte vetat vad ni skulle ta er till. Förlåt för att jag oroade er de gånger ambulansen har fått komma. Förlåt om jag har skämt ut er, det var aldrig meningen. Jag menade aldrig, och kommer aldrig, att mena något illa. Ni har alltid behandlat mig väl och ni har aldrig fått något i retur så jag måste be om förlåtelse för alla gånger jag svikit ert förtroende.

Och jag ber om ursäkt till alla lärare som försökt hjälpa mig. Jag menade inte att strunta i era lektioner och goda råd, det bara blev så, som att jag inte hade någon kontroll. Det var inte meningen att ni heller skulle bli besvikna. Men det vet jag att ni blev.

Och jag vet att ni inte kommer läsa det här, inte min familj, inte mina vänner, inte mina lärare, inte någon som någonsin brytt sig om mig.

Men från djupet av min själ, mitt hjärta och mitt sinne vill jag bara säga förlåt.

Förlåt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren entusiasm med Poeter.se id #36252 innehar upphovsrätten